

Τα χρονικά της
NARNIA

Το λιοντάρι, η μάγισσα
και η ντουλάπα

Κ. Σ. ΛΙΟΥΙΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Τα Χρονικά της Νάρνια 2: Το λιοντάρι, η μάγισσα και η ντουλάπα**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: **The Chronicles of Narnia – The Lion, the Witch and the Wardrobe**
Από τις Εκδόσεις HarperCollins Children's Books, 2009
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: C. S. Lewis
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Pauline Baynes
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Owen Richardson
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© C. S. Lewis Pte Ltd, 1950, 2025
© Εικονογράφησης: Pauline Baynes, C. S. Lewis Pte Ltd 1950
The Chronicles of Narnia™, Narnia™ and all book titles, characters and locales original to The Chronicles of Narnia are trademarks of C.S. Lewis Pte. Ltd.
Use without permission is strictly prohibited.
Published by Psychogios Publications under license from the CS Lewis Company Ltd.
www.narnia.com
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022, 2025

Πρώτη έκδοση: Δεκέμβριος 2022
Δεύτερη έκδοση: Νοέμβριος 2025

ISBN 978-618-01-6377-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.	PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Από το 1979	Since 1979
Έδρα:	Head Office:
Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800	Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

Κ. Σ. ΛΙΟΥΙΣ

Τα χρονικά της
NARNIA

Το λιοντάρι, η μάγισσα
και η ντουλάπα

Μετάφραση: Πετρούλα Γαβριλίδου

Στη Λούσι Μπάρφιθντ

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΛΟΥΣΙ,

Για σένα έγραψα αυτήν την ιστορία, αλλά, όταν την άρχισα, δεν είχα καταλάβει ότι τα κοριτσάκια μεγαλώνουν πιο γρήγορα από τα βιβλία. Έτσι, είσαι πια πολύ μεγάλη για παραμύθια και, μέχρι να τυπωθεί και να βιβλιοδετηθεί, θα είσαι ακόμα μεγαλύτερη. Όμως θα έρθει μια μέρα που θα είσαι αρκετά μεγάλη για να αρχίσεις να διαβάζεις ξανά παραμύθια. Θα το κατεβάσεις από κάποιο ψηλό ράφι, θα το ξεσκονίσεις και θα μου πεις πώς σου φάνηκε. Μάλλον θα είμαι πολύ κουφός για να σε ακούσω, και πολύ γέρος για να καταλάβω έστω και μια λέξη από όσα λες, αλλά θα είμαι πάντα...

ο νονός σου που σε αγαπάει πολύ,

Κ. Σ. Λιούις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η Λούσι ψαχουλεύει μέσα σε μια ντουλάπα

Ηταν κάποτε τέσσερα παιδιά: ο Πίτερ, η Σούζαν, ο Έντμουντ και η Λούσι. Αυτή η ιστορία είναι η περιπέτεια που έζησαν όταν τα απομάκρυναν από το Λονδίνο, τον καιρό του πολέμου, για να τα προστατεύσουν από τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς.* Τα έστειλαν, λοιπόν, στο σπίτι ενός γερο-καθηγητή που έμενε στην καρδιά της εξοχής, δέκα μίλια μακριά από τον κοντινότερο σιδηροδρομικό σταθμό και δύο μίλια μακριά από το κοντινότερο ταχυδρομείο. Ο καθηγητής δεν είχε σύζυγο και ζούσε σε ένα πολύ μεγάλο σπίτι με την οικονόμο του, την κυρία Μακρέντι, και τρεις υπηρέτριες (που τις έλεγαν Άιβι, Μάργκαρετ και Μπέτι, αλλά δε θα τις συναντήσουμε στην ιστορία μας). Ο καθηγητής ήταν πολύ ηλικιωμένος, με ανάκατες λευκές τρίχες που φύτρωναν σχεδόν σε όλο του το πρόσωπο και στο κεφάλι του, και τα παιδιά τον συμπάθησαν αμέσως· όμως το πρώτο βράδυ, όταν βγήκε στην εξώπορτα να τα υποδεχτεί, είχε τόσο παράξενη όψη, που η Λούσι (η μικρότερη) τον φοβήθηκε λίγο και ο

* Το 1940, κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, το Λονδίνο εκκενώθηκε σε μια προσπάθεια να προστατευτεί ο άμαχος πληθυσμός, και κυρίως τα παιδιά, από τους συνεχείς βομβαρδισμούς. (Σ.τ.Μ.)

Έντμουντ (ο αμέσως μεγαλύτερος) ήθελε να γελάσει και, για να μην προδοθεί, έκανε ότι φυσούσε τη μύτη του.

Αμέσως μόλις καληνύχτισαν τον καθηγητή και πήγαν στο επάνω πάτωμα για να κοιμηθούν το πρώτο βράδυ, τα αγόρια μπήκαν στο δωμάτιο των κοριτσιών και άρχισαν όλοι μαζί να συζητούν την κατάσταση.

«Άνοιξε η τύχη μας σίγουρα», είπε ο Πίτερ. «Θα τα περάσουμε φίνα. Αυτός ο γεράκος θα μας αφήνει να κάνουμε ό,τι θέλουμε».

«Μου φάνηκε πολύ συμπαθητικό γεροντάκι», σχολίασε η Σούζαν.

«Α, ελάτε τώρα!» είπε ο Έντμουντ, που ήταν κουρασμένος αλλά έκανε ότι δεν ήταν, κι αυτό πάντα του προκαλούσε εκνευρισμό. «Μην αρχίσετε να μιλάτε τώρα έτσι».

«Έτσι πώς;» είπε η Σούζαν. «Εξάλλου, είναι ώρα να πας για ύπνο εσύ!»

«Έτσι όπως μιλάει η μητέρα μας», απάντησε ο Έντμουντ. «Και ποια είσαι εσύ που θα μου πεις να πάω για ύπνο; Να πας εσύ για ύπνο!»

«Δεν πάμε καλύτερα όλοι για ύπνο;» είπε η Λούσι. «Θα μας μαλώσουν σίγουρα, αν μας ακούσουν να μιλάμε συγκεντρωμένοι εδώ πέρα».

«Όχι, με τίποτα», είπε ο Πίτερ. «Σας το λέω και σας το υπογράφω ότι σε αυτό το σπίτι κανείς δε θα νοιάζεται για το τι κάνουμε. Άσε που δε θα μας ακούσουν. Είναι περίπου δέκα λεπτά περπάτημα από δω ως την τραπεζαρία κι έχει ένα σωρό σκάλες και διαδρόμους ανάμεσα».

«Τι θόρυβος είναι αυτός;» έκανε ξαφνικά η Λούσι. Δεν είχε βρεθεί ποτέ ξανά σε ένα τόσο μεγάλο σπίτι και, μόνο που σκεφτόταν όλους αυτούς τους μεγάλους διαδρόμους και

τις πόρτες στη σειρά που οδηγούσαν σε άδεια δωμάτια, ανατρίχιαζε.

«Ένα πουλί είναι μόνο, χαζούλα», είπε ο Έντμουντ.

«Κουκουβάγια είναι», συμπλήρωσε ο Πίτερ. «Η περιοχή εδώ πρέπει να είναι γεμάτη πουλιά. Πάω για ύπνο εγώ τώρα. Λέω να κοιμηθούμε όλοι και αρχίζουμε αύριο τις εξερευνήσεις. Ότι θες μπορείς να βρεις σε ένα τέτοιο μέρος. Είδατε εκείνα τα βουνά, όπως ερχόμασταν; Και τα δάση; Μπορεί να έχει μέχρι και αετούς. Και ελάφια μπορεί να έχει. Και γεράκια».

«Και ασβούς!» είπε η Λούσι.

«Και αλεπούδες!» είπε ο Έντμουντ.

«Και λαγούς!» είπε η Σούζαν.

Όμως το επόμενο πρωί έριχνε μια βροχή ασταμάτητη και τόσο πυκνή, που, όταν κοιτούσες από το παράθυρο, δεν μπορούσες να δεις ούτε τα βουνά ούτε τα δάση ούτε καν το ρυάκι στον κήπο.

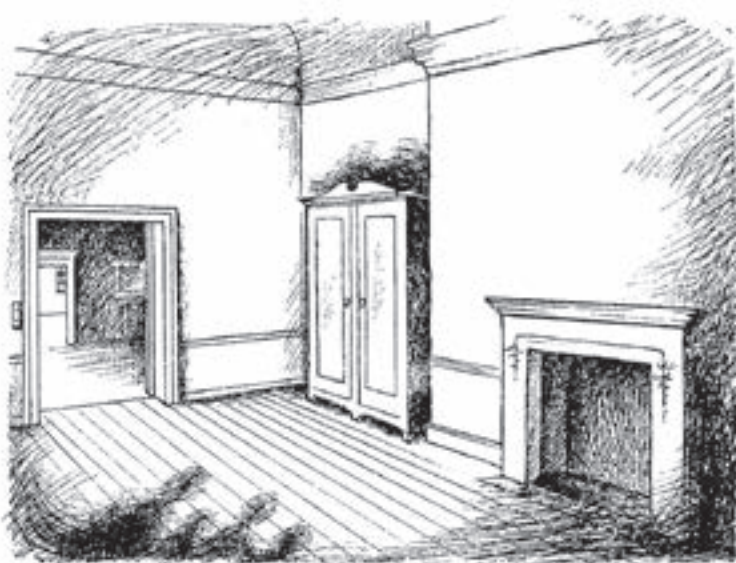
«Όχι που δε θα βρεχε!» είπε ο Έντμουντ. Μόλις είχαν τελειώσει το πρωινό τους με τον καθηγητή και είχαν ανέβει σε ένα δωμάτιο που τους είχε παραχωρήσει – ένα μακρύ, χαμηλοτάβανο δωμάτιο με δύο παράθυρα που έβλεπαν μπροστά και άλλα δύο που έβλεπαν πίσω.

«Αχ, σταμάτα την γκρίνια, Εντ!» είπε η Σούζαν. «Πάω στοίχημα ότι θα ανοίξει ο καιρός σε καμιά ώρα. Προς το παρόν, μια χαρά είμαστε. Έχει ραδιόφωνο εδώ κι ένα σωρό βιβλία».

«Δεν είναι για μένα αυτά», είπε ο Πίτερ. «Εγώ θα εξερευνήσω το σπίτι».

Όλοι συμφώνησαν να κάνουν το ίδιο κι έτσι άρχισαν οι περιπέτειες. Ήταν από εκείνα τα σπίτι που έμοιαζαν ατελείωτα

και γεμάτα αναπάντεχα κατατόπια. Οι πρώτες πόρτες που άνοιξαν έβγαζαν σε ξενώνες, όπως το περίμεναν. Όμως μετά βρέθηκαν σε ένα πολύ μακρύ δωμάτιο γεμάτο κάδρα, όπου βρήκαν και μια πανοπλία. Παρακάτω ήταν ένα δωμάτιο με πράσινες κουρτίνες παντού και μια άρπα στη γωνία. Μετά, βρήκαν τρία σκαλιά που κατέβαιναν και πέντε που ανέβαιναν, κι έπειτα ενός είδους μικρό διάδρομο και μια πόρτα που έβγαζε σε ένα μπαλκόνι, κι από εκεί ξεκινούσε ολόκληρη σειρά από δωμάτια που επικοινωνούσαν μεταξύ τους, δωμάτια γεμάτα βιβλία – τα περισσότερα παλιά και κάποια πιο μεγάλα κι από την Αγία Γραφή στην εκκλησία. Λίγο παρακάτω βρήκαν ένα δωμάτιο που ήταν άδειο και είχε μέσα μόνο μια μεγάλη ντουλάπα, από αυτές που έχουν καθρέφτη στην πόρτα. Δεν υπήρχε τίποτε άλλο σε αυτό το δωμάτιο, πέρα από μια ψόφια κρεατόμυγα στο περβάζι του παραθύρου.

«Δεν έχει τίποτα εδώ!» είπε ο Πίτερ και βγήκαν πάλι έξω τσούρμο – όλοι, εκτός από τη Λούσι. Αυτή έμεινε πίσω γιατί σκέφτηκε πως άξιζε τον κόπο να δοκιμάσει να ανοίξει την πόρτα της ντουλάπας, αν και ήταν σχεδόν σίγουρη πως θα την έβρισκε κλειδωμένη. Προς έκπληξή της, όμως, η πόρτα άνοιξε αρκετά εύκολα και από μέσα πετάχτηκαν δυο μπαλάκια ναφθαλίνης.

Κοίταξε μέσα και είδε πολλά παλτά να κρέμονται – τα περισσότερα ήταν μακριές γούνες. Τίποτα δεν άρεσε πιο πολύ στη Λούσι από τη μυρωδιά και την αίσθηση της γούνας. Μπήκε αμέσως στην ντουλάπα, χώθηκε ανάμεσα στα παλτά κι έτριψε το πρόσωπό της πάνω τους, με την πόρτα ανοιχτή, φυσικά, γιατί ήξερε πόσο ανόητο είναι να κλείνεις μέσα σε μια ντουλάπα. Σε λίγο προχώρησε πιο βαθιά και ανακάλυψε ότι υπήρχε άλλη μια σειρά παλτά σε μια κρεμάστρα πίσω από την πόρτα. Ήταν σχεδόν ολοσκότεινα εκεί μέσα και το κορίτσι είχε τα χέρια του τεντωμένα μπροστά για να μην κοπηνήσει με τη μούρη στην πλάτη της ντουλάπας. Έκανε ένα βήμα πιο βαθιά... μετά άλλα δυο τρία... περιμένοντας πάντα να νιώσει το ξύλο στην άκρη των δαχτύλων της. Αλλά τίποτα.

Πρέπει να είναι τεράστια αυτή η ντουλάπα, σκέφτηκε η Λούσι, που προχωρούσε όλο και πιο βαθιά κι έσπρωχνε στην άκρη τις απαλές πτυχές των παλτών για να κάνει χώρο. Τότε πρόσεξε ότι υπήρχε κάτι που κριτσάνιζε κάτω από τα πόδια της. *Μήπως έχει κι άλλες ναφθαλίνες;* σκέφτηκε κι έσκυψε για να ψηλαφίσει τον πάτο της ντουλάπας. Όμως, αντί να νιώσει το σκληρό, λείο ξύλο, έπιασε κάτι απαλό σαν σκόνη και απίστευτα κρύο. «Πολύ περίεργο», είπε κι έκανε ακόμα δυο βήματα.

Αμέσως μετά ένιωσε πως αυτό που τριβόταν πάνω στο

πρόσωπό της και στα χέρια της δεν ήταν πια η απαλή γούνα, αλλά κάτι σκληρό και τραχύ, και κάπου κάπου αγκαθωτό. «Μα, αυτά είναι σαν κλαδιά δέντρων!» αναφώνησε η Λούσι. Και τότε είδε ότι υπήρχε ένα φως μπροστά της· όχι ακριβώς μπροστά της, εκεί όπου θα ήταν κανονικά η πλάτη της ντουλάπας, αλλά αρκετά πιο μακριά. Κάτι κρύο και απαλό έπεφτε πάνω της. Εκείνη τη στιγμή κατάλαβε ότι βρισκόταν στη μέση ενός δάσους, νύχτα, με χιόνι στρωμένο κάτω από τα πόδια της και χιονονιφάδες να πέφτουν στον αέρα.

Η Λούσι τρόμαξε λίγο, όμως ενθουσιάστηκε κιόλας κι ένιωσε περιέργεια. Κοίταξε πίσω της, κι εκεί, ανάμεσα στους σκούρους κορμούς των δέντρων, μπορούσε ακόμα να δει την ανοιχτή πόρτα της ντουλάπας, μέχρι και αμυδρά το άδειο δωμάτιο απ' όπου είχε ξεκινήσει. (Φυσικά, είχε αφήσει την πόρτα ανοιχτή γιατί ήξερε ότι ήταν πολύ μεγάλη χαζομάρα

να κλείνεται μέσα σε μια ντουλάπα.) Μέσα από την ντουλάπα φαινόταν να είναι ακόμα μέσα στο δωμάτιο.

Μπορώ πάντα να γυρίσω πίσω, αν κάτι πάει στραβά, σκέφτηκε η Λούσι.

Άρχισε να προχωράει, κρατς-κρατς πάνω στο χιόνι, μέσα στο δάσος, πηγαίνοντας προς το άλλο φως. Το έφτασε σε περίπου δέκα λεπτά και ανακάλυψε ότι ήταν ένας φανοστάτης. Εκεί που καθόταν και τον κοιτούσε κι αναρωτιό-

ταν τι γύρευε ένας φανοστάτης στη μέση του δάσους, άκουσε ελαφρά βήματα να έρχονται προς το μέρος της. Αμέσως μετά ένα πολύ περιέργο πλάσμα εμφανίστηκε ανάμεσα από τα δέντρα, στο φως του φανοστάτη.

Ήταν λίγο μόνο ψηλότερο από τη Λούσι και κρατούσε μια ομπρέλα πάνω από το κεφάλι του, λευκή από το χιόνι. Από τη μέση και πάνω έμοιαζε με άνθρωπο, αλλά τα πόδια του ήταν σαν της κατσίκας (οι τρίχες πάνω τους ήταν μαύρες και γυαλιστερές) και, αντί για πέλματα, είχε οπλές κατσίκας. Είχε και ουρά, όμως η Λούσι δεν την πρόσεξε αμέσως, γιατί το πλάσμα την είχε σηκώσει πάνω από το χέρι που κρατούσε την ομπρέλα, για να μη σέρνεται στο χιόνι. Στον λαιμό του είχε τυλιγμένο ένα κόκκινο μάλλινο κασκόλ και το δέρμα του ήταν, επίσης, κοκκινωπό. Είχε ένα προσωπάκι παρράξενο αλλά ευχάριστο, με ένα κοντό, μυτερό γενάκι και κατσαρά μαλλιά, απ' όπου πετάγονταν δυο κέρτα στη μία και την άλλη πλευρά του μετώπου του. Στο ένα του χέρι, όπως είπα, κρατούσε την ομπρέλα· στο άλλο κουβαλούσε κάμποσα καφέ χάρτινα πακέτα. Με τα πακέτα και το χιόνι έμοιαζε λες και είχε πάει για χρυστουγεννιάτικα ψώνια. Ήταν ένας Φαύνος. Και όταν είδε τη Λούσι, ξαφνιάστηκε τόσο, που του έπεσαν όλα τα πακέτα.

«Μη χειρότερα!» φώναξε ο Φαύνος.

Τέσσερα αδέλφια που αγαπούν τις περιπέτειες
–ο Πίτερ, η Σούζαν, ο Έντμουντ και η Λούσι Πέβενσι–
τρυπώνουν σε μια ντουλάπα και μεταφέρονται στη χώρα
της Νάρνια, έναν τόπο παγωμένο από τον αιώνιο χειμώνα
και σκλαβωμένο από τις δυνάμεις της Λευκής Μάγισσας.

Αλλά εκεί που κάθε ελπίδα έχει σχεδόν χαθεί,
η επιστροφή του Μεγάλου Λιονταριού, του Ασλάν,
σηματοδοτεί μια μεγάλη αλλαγή... και μια μεγάλη θυσία.

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ, Η ΜΑΓΙΣΣΑ ΚΑΙ Η ΝΤΟΥΛΑΠΑ είναι το δεύτερο βιβλίο από την κλασική σειρά λογοτεχνίας του φανταστικού του Κ. Σ. Λιούις, ο οποίος, εδώ και πάνω από εξήντα χρόνια, ταξιδεύει τους αναγνώστες όλων των ηλικιών σε μια χώρα μαγική, με αλησιμόνητους ήρωες. Το βιβλίο περιλαμβάνει τις πρωτότυπες ασπρόμαυρες εικόνες που είχε δημιουργήσει για τη Νάρνια η βραβευμένη Πολίν Μπέινς.

NARNIA®

The Chronicles of Narnia®, Narnia®, and all book titles, characters and locales original to The Chronicles of Narnia are trademarks of C.S. Lewis Pte. Ltd. Use without permission is strictly prohibited.
Η χρήση χωρίς άδεια απαγορεύεται ρητά.
www.narnia.com

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Owen Richardson.
Copyright © 2025 by C.S. Lewis Pte. Ltd.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΞ: 32515